

9. FEJEZET

HANGA ÉS A NAPKÖZIS TANÍTÓ NÉNI

Elérkezett az idő, amikor Hanga is iskolába ment. Ő Benőkével ellentétben nem szégyellte, hogy mekeléül is tud, sőt büszke volt a mekele nevére is, amilyen senki másnak nem volt az egész iskolában. Előfordult, hogy valamelyik tanár nem jól ejtette ki a nevét. Ilyenkor mindig felháborodva újságolta az esetet Anyának.

Az is megtörtént, hogy a napköziben az idősebb fiúk, Benőke osztálytársai csúfolták Hangát. Ő azonban fel sem vette. Egyszer még a napközis tanító nénivel is vitába keveredett. A napközis néni ugyanis, egy idősebb tanító néni láthatóan nem szívelte a mekeléket, és ezt nem átallotta a két gyerek tudomására hozni. Egyszer Hanga épp azt magyarázta valakinek, hogy az ő anyanyelve mekele, mert az anyukájával ezen a nyelven beszél, mire a napközis néni, aki kissé messzebről hallgatózott, beleszólt, hogy attól még nem kell, hogy az legyen Hanga anyanyelve.

Más alkalommal a gyerekek azzal jöttek haza, hogy a napközis néni valakivel beszélgetett, és a mekeléket szidta – szerinte ugyanis minden rossznak ők az okai. Anya eléggé elszomorodott, amikor a gyerekei elmesélték neki mindezt. Nem értette a napközis tanító néni tapintatlanságát. De azért próbálta őt mentetgetni a gyerekek előtt: nyilván ő is csak az alapján ítéli meg a mekeléket, amit innen-onnan hallott róluk.

9. KAPITOLA

HANGA A PANI DRUŽINÁRKA

Nadišiel deň, keď aj Hanga išla do školy. Ona sa na rozdiel od Benőkeho nehanbila, že vie aj po feferónsky, dokonca bola hrdá aj na svoje feferónske meno, aké v celej škole nemal nikto iný. Stávalo sa, že nejaký učiteľ nevyslovil jej meno správne. Vtedy to vždy nahnevane rozprávala mame.

Prihodilo sa aj to, že sa v družine starší chlapci, Benőkeho spolužiaci, Hange vysmievali. Ona si to však veľmi nevšímala. Raz sa pohádala aj s pani družinárkou. Pani družinárka bola totiž staršou učiteľkou, ktorá viditeľne nemala rada Feferónov, a neokúňala sa dať to tým dvom deťom najavo. Raz Hanga práve niekomu vysvetľovala, že jej materinským jazykom je feferónčina, pretože týmto jazykom hovorí so svojou mamou, na čo pani družinárka, ktorá ich z diaľky počúvala, povedala, že len preto to nemusí byť Hangin materinský jazyk.

Pri inej príležitosti prišli deti domov s tým, že pani družinárka sa s niekým rozprávala a nadávala na Feferónov – podľa nej sú oni príčinou všetkého zlého. Mama dosť zosmutnela, keď jej to všetko deti porozprávali. Nechápala družinárkinu necitlivosť. Ale pokúšala sa ju pred deťmi brániť: určite aj ona neznáša Feferónov len preto, lebo o nich všeličo počula.

Zoči-voči mame bola pani družinárka vždy milá, pritom mama svoju feferónskosť neskrývala.

„Vidíte deti, často je to tak, že ľudia všeličo povedia o inom

Anyával szemtől szembe a napközis tanító néni mindig kedves volt, pedig Anya nem rejtette véka alá a mekeleségét.

- Látjátok, gyerekek, nagyon sokszor van úgy, hogy az emberek mindenfélét mondanak egy másik népről, de ha találkoznak egy konkrét emberrel, aki ahhoz a néphez tartozik, akkor semmi bajuk nincs vele. Ezért fontosak a személyes találkozások. Ha nem ismerünk valakit vagy valamit, általában jobban félünk tőle, mint ha személyesen megismerjük, és látjuk, hogy nem is olyan félelmetes, mint gondoltuk.

národe, ale keď sa stretnú s konkrétnym človekom, ktorý k tomu národu patrí, tak s ním nemajú žiadny problém. Preto sú dôležité osobné stretnutia. Ak niekoho alebo niečo nepoznáme, väčšinou sa toho bojíme viac, ako keď to osobne spoznáme a vidíme, že to nie je také strašidelné, ako sme si mysleli.”

